

komme bort fra den Slags Betragtninger, at naar vi mangle Penge i Statskassen, skulle vi tage dem der, hvor der ingen Penge er.

H. C. Hansen: Som allerede flere Gange omtalt i Gaar blev et Forslag omtrent som det foreliggende i Fjor overgivet til et Udvalg paa 15 Medlemmer, der ved Betænkningens Afgivelse havde delt sig i et Flertal paa 11 Medlemmer og et Mindretal paa 4. Jeg havde den Ære at være et af de 4 Medlemmer, hvoraf Mindretallet bestod, idet jeg i Hovedsagen er enig med den øvrige Del af Mindretallet om, i hvilken Retning en Reform af vor Toldlovgivning helst bør gaa, men jeg har desuagtet i Betænkningen maattet tage lidt Afstand fra de øvrige tre Medlemmer af Mindretallet, og det er nærmest i den Anledning, at jeg har tilladt mig at bede om Ordet. Saa vel gennem det foreliggende Forslag som gennem den hidtil gældende Toldlov har man søgt at løse to Hovedopgaver, den ene den at skaffe Penge til Statskassen og den anden at værne visse Virksomheder her i Landet paa de øvrige Næringsvejers Bekostning, den saakaldte Beskyttelsestold. Dette er sikkert noget, vor Toldlovgivning har til fælles og i lang Tid har haft til fælles med de fleste andre Landes Toldlovgivning, og der har sikkert ogsaa været den Lighed mellem vor og i alt Fald vore nærmeste Nabolandes Lovgivning, at det der som her har været Landbruget, der har maattet bære den tunge Ende af Beskyttelsen. I denne Henseende er der imidlertid for flere Aar siden indtraadt en meget stor Ulighed mellem os og vore Nabolande, idet man der for længe siden har foretaget meget gennemgribende Forandringer i Toldlovgivningen for at værne Landbruget mod de for dette Erhverv saa uheldigt forandrede Konjunkturer, hvorimod vi vistnok mere end noget andet Land, der er afhængigt af sit Landbrug, ikke have gjort noget som helst i den Retning, og det uagtet det fra alle Sider erkendes, at der burde gøres noget, og burde være gjort noget for lang Tid siden. Den væsentligste Grund hertil er jo den, at de to Afdelinger af Lovgivningsmagten altid have søgt at naa Maalet ad to hinanden stik modsatte Veje. Vi have jo den ene Gang efter den anden modtaget Toldlovforslag fra det andet Ting, der gik ud paa at jævne Misforholdet ved en Nedsættelse af de hidtil gældende Beskyttelsessatser, og Mindretallet her har altid sluttet sig til disse Forslag i

Overbevisningen om, at det baade i Humanitetens og nationaløkonomisk Interesse er den eneste rette Vej at gaa. I Modsætning hertil har dette Ting hver Gang — ogsaa i den sidst afgivne Betænkning — søgt at rette paa Uligheden mellem Erhvervene ved en Udvidelse af Beskyttelsen ogsaa til Landbruget, men naar Mindretallet ikke har kunnet følge Flertallet heri, er det ikke alene, fordi vi, som jeg før har sagt, finde det stridende mod gode humane og nationaløkonomiske Principper, men ogsaa fordi vi finde det umuligt ad den Vej at værne vort Landbrug. Vi føle os nemlig overbeviste om, at hvis man ved et Toldpaalæg fremkaldte en Forskydning i Varepriserne til Fordel for enkelte Landbrugsproduktioner, vilde det straks have til Følge, at der blev Overproduktion paa disse Felter, og saa snart det indtraadte, vilde Prisforhøjelsen være hævet, vel at mærke, hvis vi ikke supplerede Toldpaaløget med en Udførselspræmie. Det er jo det, man i forskellige andre Lande har maattet ty til, men det er der jo ingen her, der vil være med til, og uden en Udførselspræmie er det aldeles sikkert, at Systemet ingen Betydning vil have; naar det ikke gennemføres i sine Konsekvenser, vil Beskyttelsessystemet over for Landbruget ingen som helst Virkning have, der betyder noget. Ogsaa af denne Grund — det er ganske vist en sekundær — har Mindretallet ikke kunnet følge Flertallet.

Resultatet af vore mange og lange Toldforhandlinger er jo imidlertid, at vi endnu staa paa samme Standpunkt som for 20 Aar siden, ja, som vi stod paa i 1863, og det forekommer mig, at Udsigterne ere mere mørke nu end nogen Sinde. Jeg er kommen til denne Opfattelse særlig ved Betragtning af det foreliggende Forslag; thi enten vi undersøge det med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Landbruget efter det vil være stillet over for Beskyttelsen, eller i finansiell Henseende, saa forekommer det mig, at Resultatet af Undersøgelsen fra Landbrugets Side er lige utilfredsstillende. Jeg tror at kunne godtgøre min Opfattelses Rigtighed i dette Tilfælde ved at anføre forskellige Udtalelser, der faldt her i Salen i Fjor ved første Behandling af Forslaget fra Folk, der sikkert have grundigt Kendskab til disse Forhold. Det ærede første Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) holdt den Gang en meget lang Tale, sikkert et meget grundigt og dygtigt Foredrag, som jeg er villig til at yde det ærede Medlem al mulig Anerkendelse og Tak for. Det ærede Medlem